

Върху гжбата.

Стои охлювчето върху гжбата и нѣщо се сърди на всичко, започва да упрѣква всичко . . .

Щурець наоколо подскача. Охлювчето излиза отъ търпение и казва:

— Е, защо скачашъ?.. Що за безобразие е това!.. Седи си, като мене, прилично и благородно. Ето кое е най-доброто! . .

Пеперудки перпелкаты надъ него, птички пѣятъ своитѣ пѣс-

ни, а охлювчето до въ обѣсяване, раздражено казва: — И защо хвърчатъ?.. Защо пѣятъ?.. Негодници!.. Това работа ли е? . .

Въ менъ нѣма ни лекомислия, нито подобни дързости. Азъ не искамъ нито да хвърча, нито пѣсни да пѣя, защото това сж глупости. Това сж безобразия и безредия! . .

На, стоя си азъ на мѣстото, както и моята прѣкрасна гжба! . .

— Ехъ, драги! — въздъхнала стоящата подъ охлюва гжба — затова ние съ тебъ мълчимъ и на мѣстото си стоимъ, защото не можемъ нито да перпелкаме, нито да хвъркаме, нито пъкъ пѣсень можемъ съ тебъ да пѣемъ . . .

Природа! . . .

Пр. С. С.

